

Till: Justitiedepartementet, Näringsdepartementet, Generaldirektören för Skatteverket, kanslierna för: Socialdemokraterna, Vänsterpartiet, Miljöpartiet, Centerpartiet, Liberalerna, Kristdemokraterna, Moderaterna och Sverigedemokraterna.

Styrelsens ansvar (företrädaransvar) för företags obetalda skatter och avgifter är destruktivt både för enskilda och samhället.

Bakgrund

Sverige har historiskt varit ett fattigt land för vanligt folk. Först vid sekelskiftet 1800/1900 kunde vi se en förändring. Vi hade några fantastiska entreprenörer som lade grunden till storföretag och hade stora tillgångar av vattenkraft, skog och järn som blev fantastiska tillgångar under industrialismen. Dessutom stod vi utanför två världskrig. Detta förändrade Sverige till ett rikt land.

Frågan är om vi har tappat den grundläggande förståelsen för hur välstånd skapas eller tar det bara för givet. Mycket talar för det sistnämnda. En fortsatt positiv utveckling kräver enligt all erfarenhet en möjlighet för ett starkt näringsliv att utvecklas. Företagande innebär stora uppoffringar och risker med både framgångar och misslyckanden som normala inslag. Är det rimligt att alla risker endast ska ligga på de som är beredda att satsa för ett vitalt näringsliv eller ska staten, som också njuter frukterna av framgångsrika företag, också ta någon? Reglerna om företrädaransvar ställer sakerna på sin spets.

Vad händer när ett företag går i konkurs med obetalda skatter och avgifter? Jo, bland annat att staten genom Skatteverket kan gå in med ett krav på att företrädarkaren privat ska betala dessa. Inte bara skulden som sådan, utan som en följd även de skatter och avgifter som måste betalas till staten på de inkomster som krävs för att täcka själva skulden. Staten kräver alltså i realiteten företrädarkaren på belopp som sammantaget vida överstiger skulden som sådan. Rimligt? Inte i ett rättssamhälle.

Vad kan göras för ett anständigt företrädaransvar?

Det finns i vart fall tre åtgärder som med enkelhet kan undanröja de mest oanständiga konsekvenserna av dagens tillämpning.

- Halvera först den skuld som är aktuell så att den med tillkommande skatter och avgifter till staten sammanlagt hamnar ungefär på den verkliga skuldens nivå. Sedan kan eventuella förhandlingar om förlikning göras om det slutliga beloppet, beroende på omständigheter och ekonomiska möjligheter för företrädarkaren.

- Acceptera en rimlig avbetalningsplan, kanske upp mot fem år. Inte som dagens praxis där tre månader många gånger är den längsta tid som Skatteverket accepterar. Viktigt att komma ihåg är att en företrädare, som hamnat i en situation där företaget inte kunnat betala skatter och avgifter, många gånger själv har fått en ansträngd ekonomi i sina försök att rädda företaget.

- För att företrädaransvar ska kunna utdömas krävs enligt reglerna att företrädaren har underlåtit att betala skatter och avgifter i tid med uppsåt eller av grov oaktsamhet. Begreppen måste tillämpas så att de står i samklang med ett allmänt rättsmedvetande. Grov oaktsamhet kan beskrivas med att någon har agerat på ett sätt som markant avviker från vad som är normalt beteende. Om företaget till exempel plötsligt råkat ut för en förlust av en stor kund eller en stor del av arbetsstyrkan plötsligt insjuknat är det många gånger förståeligt att skatter och avgifter inte kunnat betalas under en period, då företaget försökt hantera de oförutsedda händelserna. Detta för att undvika mycket negativa konsekvenser för många, även för andra än staten, genom en konkurs..Skatteverkets uppfattning om innebörden av grov oaktsamhet är helt obalanserad när verket många gånger bara tittar på skattekontot och konstaterar att grov oaktsamhet föreligger om betalning inte skett senast på dagen när skatter och avgifter skulle ha betalats. Tillämpningen av regelsystemet är så stelbent att en rättslig prövning är näst intill meningslös. Av en undersökning framgick att Skatteverket vann 99 procent av de mål som prövades av förvaltningsdomstolarna. Kommentarer är överflödiga.

Frågor till mottagarna av denna skrivelse

Anser ni att det är rätt att ha ett företrädaransvar som är skadligt för både enskilda och samhället?

Alltså är det rimligt att med öppna ögon påföra en enskild person större skuld än vad som egentligen finns, ge orimligt korta avbetalningstider och ha en egen tolkning av begreppet grov oaktsamhet, som avviker från ett allmänt rättsmedvetande?

Om svaret är nej:

Är ni beredda att verka för åtgärder som kan ge en rättvis, begriplig och ansvarsfull tillämpning av regelsystemet.

Avslutande kommentarer

Tyvärr möts alltför ofta synpunkter som kan uppfattas som kritik med tystnad eller reflexmässig förnekelse av någon som helst problematik. I och med att påvisande av allvarliga brister i grunden är något som är positivt för ett rättssamhället, så utgår vi från att våra frågeställningar bemöts med professionella svar.

Svar eller icke svar från var och en av mottagarna av denna skrivelse kommer att **publiceras den 31 Januari 2020** för att sedan följas upp av föreningen.

Den 17 december 2019

Björn Fajersson för
Missing Justice Sverige